

„Прощавайте на ближния си.“

„Ако имате две ризи, дайте едната на ближния си.“

„Обичайте се единъ други като братя.“

„Обичайте враговетъ си.“

Азъ виждахъ отгоре само кждритъ на косата му, а много ми се искаше да го видя въ лицето. Защото никога не бѣхъ чувала такива думи. И когато той извърна челото си къмъ небето, азъ трепнахъ: той бѣше детето, което видѣхъ въ кошарата. По очитъ го познахъ: никой другъ нѣмаше такива кротки и добри очи.

Единъ день азъ лежахъ въ старъ глинень сждъ на върха на единъ хълмъ, заедно съ много капчици оцетъ. То бѣше страшенъ день. Черни облаци се събираха на небето. Бѣше тежко и задушно. Идѣше буря. Надъ насъ се издигаше голѣмъ дървенъ кръсть. Отстрани стоеше стражъ съ изваденъ мечъ. А на кръста бѣ разпнатъ човѣкъ. Хората го бѣха разпнали.

— Защо? — попитахъ тихичко глинения сждъ.

